

INFORME SECRETARI GENERAL

Consell Nacional, 12 de setembre de 2015

Cal fer una miqueta d'introducció per tindre una perspectiva d'on estem, d'on venim i cap on anem.

Amb les eleccions de maig de 2015 el valencianisme polític ha passat a situar-se en una nova dimensió política, gestionant les institucions públiques a gran escala, en molts municipis, en les diputacions, en bona part de la Generalitat, en les Corts valencianes... ara condicionem de manera decisiva l'agenda política del País. Recordeu aquell missatge electoral de la UPV d'ara fa vint anys: "que no te deixen nuet". Referia a l'espoli fiscal que patim els valencians i que avui, vint anys després tots els partits, tots defensen, alhora que les organitzacions principals de la nostra societat civil. Si volem anar lluny, hem d'anar a pams però amb la mirada posada més enllà de la setmana o del mes que ve.

A primers de juny d'enguany, el dia 6 de juny, el Consell General de Compromís va aprovar les línies estratègiques per impulsar una agenda de transformació social i canvi polític en les institucions de govern valencianes. Iniciades les converses amb els partits que podien facilitar la investidura d'un nova presidència i del Consell de la Generalitat, els treballs i les negociacions d'una comissió vam cloure, con sabeu, amb l'Acord del Botànic, que marcaria una grapat d'objectius comuns per a facilitar una nova majoria parlamentària.

Finalitzada aquesta etapa que abordava allò que vàrem anomenar el QUÈ, el contingut de les polítiques de canvi i del programa de govern, calia encetar la concreció del COM, de quina manera s'executarien eixes polítiques. Després de reunions amb les forces signants i d'aclarir el seu posicionament envers la implicació en la formació del Consell, el resultat fou un govern de la Generalitat conformat per persones proposades pel PSPV-PSOE i Compromís, a parts iguals, tot i que podria comptar amb el suport parlamentari de Podem.

Amb data 12 de juny, el portaveus de Compromís, en analitzar les dificultats de conformació d'un govern de progrés, proposaren una solució per superar les discrepàncies encontrades en el procés negociador. La proposta es concretaria en els dos punts abans esmentats i amb la presidència pel candidat PSPV-PSOE i la vicepresidència i portaveu per a la candidata de Compromís, amb un govern equilibrat entre les dues forces amb la

participació de persones independents i amb àrees determinants de gestió baix la influència directa de Compromís.

Els terminis parlamentaris, que marquen la investidura de la presidència de la Generalitat per al dia 25 de juny, impossibiliten la convocatòria presencial d'un Consell General abans de la votació. Per tal de poder tirar endavant aquesta proposta de govern de canvi, la Comissió Executiva Nacional de Compromís convocà un referèndum virtual amb la següent pregunta als consellers i conselleres generals: estàs d'acord a donar el vot favorable a la investidura de la candidatura del PSPV-PSOE a la Presidència de la Generalitat per conformar un Consell que aplique les polítiques de l'Acord del Botànic, on Compromís participe de forma determinant a través de la influència directa en les conselleries següents:

- Vicepresidència, Portaveu, Política Inclusiva i Igualtat
- Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural
- Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Ocupació
- Transparència, Responsabilitat Social, Participació Ciutadana i Cooperació
- Influència transversal tant de Compromís i PSPV-PSOE en les conselleries d'Educació i Sanitat i coparticipació en la resta de conselleries del govern.

A més es convocaria un Consell General de Compromís per al dissabte 27 de juny. El referèndum va tindre una participació del 65,98% i el 94,67% va votar que estava d'acord amb proposta plantejada.

El 27 de juny també se sotmet a aprovació pel Consell Nacional del BLOC i Consell General de Compromís que el Consell de la Generalitat tindria 10 membres, la Presidència, la Vicepresidència i 8 conselleries, 3 d'influència majoritària de Compromís, 3 del PSOE i dues compartides. Hi hauria 14 Secretaries Autonòmiques repartides equitativament entre les dos formacions. I 52 Direccions Generals que també es repartiran al 50%.

Es tractaria d'aplicar un criteri de cohesió (mestissatge partidari) en les conselleries. El partit que ostenta la titularitat de la Conselleria també té 2/3 parts de les direccions i la

sotssecretària, mentre que el partit que no ostenta la titularitat té l'altra tercera part de direccions generals de la Conselleria.

L'organigrama del govern de coalició plantejat s'aprovà sense cap vot en contra. També s'aprovà per unanimitat, no obstant, una resolució per exigir que l'entrada al govern de la Generalitat quedava condicionada a que Compromís proposaria la persona de consens per a la Conselleria d'Educació.

Una vegada feta la investidura del President Puig es va procedir al nomenament de titulars de Conselleries i a partir d'ací la resta de nomenaments a proposta dels mateixos consellers en cada Ple del Consell durant el mes de juliol.

Per tal d'acomplir amb el Protocol de la Coalició Electoral aprovat al sí del Consell Nacional del BLOC, i també pel Consell General de Compromís, es va convocar una Comissió Executiva Nacional de Compromís per al dilluns 6 de juliol a fi de ratificar la designació dels càrrecs supramunicipals triats en el procés de configuració del Govern Valencià, i també de la composició del Grup Parlamentari i de la Mesa de les Corts. La proposta es va aprovar per unanimitat. Es va designar el grup de negociació de la Diputació de València i de la FVMP, vinculat essencialment a l'àrea d'institucional.

Faig ací un parèntesi obligat. Ho he dit ja a algunes entreevistes i cal que ho diga davant del nostre Consell Nacional. No estic del tot satisfet del procés de nomenament del govern ni del segon escaló. Personalment ho hauria gestionat d'una altra manera, comptant amb les persones de les sectorials i amb uns altres perfils. Això no vol dir que no done la cara per les persones designades però vull que quede constància que, una vegada més, per responsabilitat vàrem ratificar una proposta que s'havia d'haver consensuat millor. Dic açò perquè reconec objectivament algunes queixes rebudes sobre el procés i les compartisc però la ciutadania no es mereixia un dissens d'una de les parts fonamentals del govern des dels primers minuts. Al remat, la responsabilitat recau sobre qui ha nomenant i qui ha acceptat, com és lògic i hauran de retre comptes de la seua actuació com és normal davant de la societat, dels nostres electors i dels òrgans del partit o la coalició. Tenen el meu suport per garantir el seu èxit però les coses es podien haver fet millor. Ningú pot patrimonialitzar ni l'èxit electoral que és de totes i tots ni ha rebut l'encàrrec de decidir per totes i tots.

Com he dit, vàrem ratificar tots els nomenaments i crec que cal donar confiança a l'alt càrrec perquè conforme els seus equips i planifique la tasca acceptada. Com acceptem les

propostes de nomenaments fetes a les diputacions o qualsevol ajuntament i no es qüestionen. Proposa qui té eixa capacitat i ratifica un òrgan superior sempre (assemblea local, executiva,...) com diuen els nostres Estatuts. No corresponia al Secretari General decidir ni imposar res o l'Executiva perquè no som una organització vertical, no ho som ni estatutàriament ni forma part del nostre esperit fundacional ni trajectòria històrica. Però, sobretot, calia respectar més i millor a les nostres sectorials, com a mínim escoltar-les més, i respectar també més i millor les organitzacions. No és el nostre estil la del "cuaderno azul" d'Aznar ni d'enterar-se de qui forma el govern quan falten cinc minuts perquè ho anuncie el nou President. És un mètode antic i que no forma part de la manera d'entendre la nova política. Segurament, pagàrem el preu d'exigir que proposaríem una persona de consens, fins i tot amb els agents socials, per la Conselleria d'Educació. Que recorden que ací manen les bases dels partits i que tot és efímer si no es fa en companyia de qui et dóna suport. Que darrere d'un govern hi ha electors però sobretot un moviment polític. Ho hem pogut comprovar recentment amb la proposta de reobertura del servei de ràdio i televisió, que les coses s'han de fer per consens sempre que es puga.

Tornem al relat. Igualment, el 6 de juliol, recordareu que s'acordà reunir-se amb EUPV en els assumptes extraordinaris, ja que ho havia sol·licitat. I, en relació amb esta reunió, es va proposar que calia començar a estudiar el procediment per a presentar-se a les eleccions generals: procés de primàries i de coalicions electorals.

Així les coses es va convocar per al dilluns 13 de juliol una nova reunió de la Comissió Executiva Nacional de Compromís per tractar sobre un organigrama bàsic de funcionament de Compromís i per primera vegada, de les eleccions generals i possibles pactes electorals. En l'interval entre executiva del 6 al 13 de juliol, Podem País Valencià, va demanar una reunió per valorar la conformació del govern i per a informar de la celebració d'un referèndum intern a fi de plantejar possibles acords amb "partits d'àmbit territorial" i convocar el seu procés de primàries. Aquest punt es va sotmetre a votació, l'oportunitat d'encetar converses informatives aquest nivell o no, i s'aprovà amb un únic vot en contra. La tria de candidat de Podemos a nivell estatal es va resoldre el dia 24 de juliol, no sense polèmica, ateses les característiques de procediment extremadament centralista.

Coneguda la voluntat de Podemos d'establir acords amb Compromís i publicada als mitjans per declaracions diverses dels seues dirigents, es va produir la legítima opinió de militants del BLOC sobre l'oportunitat i conveniència d'arribar a acords i amb quines condicions, si n'era el cas. Una setmana després que Compromís acceptara una reunió per

escoltar la proposta electoral de Podemos (plantejada de manera molt superficial) i davant del debat generat, l'executiva del BLOC reunida el dia 20 de juliol, aprovaria per unanimitat una proposta de resolució per a la realització d'un referèndum a tota la seua militància a propòsit de les Eleccions Generals pròximes, una vegada verificat que hi havia partits interessats en un explorar un acord de col·laboració electoral, i una vegada s'havia manifestat la voluntat dels socis de la nostra coalició d'escoltar la seua proposta. Igualment, s'acordà que es proposaria a la Comissió Executiva Nacional de Compromís que es duiguera a terme un referèndum consultiu en l'àmbit de la nostra coalició.

Així, l'Executiva Nacional del BLOC consultaria la seua militància sobre els següents punts:

Que l'acord electoral garantisca la constitució d'un grup parlamentari valencià al Congrés dels Diputats, amb plena capacitat jurídica, mitjançant la legalització d'una candidatura valenciana.

Que l'esmentada candidatura ha de recollir el lideratge de Compromís d'acord amb els resultats de les darreres eleccions municipals i nacionals valencianes.

Que l'acord de la possible coalició ha de redactar un programa comú que ha d'incloure una agenda política valenciana a defensar al Congrés i a contemplar en possibles votacions d'investidura.

L'Executiva Nacional quedava autoconvocada per a la següent setmana per adaptar el calendari del referèndum a les novetats sobre la possible col·laboració amb partits, recordem la consulta de Podemos del 24 de juliol i la possibilitat d'afrontar unes eleccions anticipades. Es temia per si Rajoy portava el Pressupost de l'Estat a debat durant el mes d'agost, tal com s'especulava, la qual cosa condicionaria negativament la celebració d'una consulta interna amb la convocatòria d'un es referèndum general. Conegut el calendari parlamentari i sabent que hi havia temps suficient, es va decidir, escoltant també l'opinió de diverses comarques, que calia formular una consulta donat que el referèndum s'havia d'adequar al reglament aprovat i els terminis que s'indiquen i que Podemos havia advertit que fins la segona quinzena de setembre no tindrien resolt el debat del QUÈ, el seu programa electoral. Que mentre no tingueren les propostes a defensar no hi hauria possibilitat de concretar l'oferta de coalició. Si no teníem un oferta sobre el què, el com, el qui i el per a què, ¿per què ens hauríem de reunir, de què n'hauríem de parlar?

Com sabeu, la consulta es va celebrar entre el 5 i el 12 d'agost, amb una participació del 26% i amb una aprovació del 66'7% a no participar en cap acord electoral sinó era en els termes acordats per la CE per unanimitat, bàsicament, lideratge d'un grup parlamentari valencià. La posició global de l'executiva, avalada per 2 de cada 3 participants en la consulta, ha estat divulgada en entrevistes a diversos mitjans durant aquest mes de setembre. Hi cal referir la publicada per la revista El Temps (l'1 de setembre) on s'hi destacaven els eixos que al meu entendre compten amb un ampli suport al sí del Bloc:

Primer: Volem liderar un grup parlamentari valencià i prioritzar el dret a decidir de la nostra base. El debat que s'obri a dins Compromís ha de ser democràtic.

Segon: No ens neguen a arribar a acords amb ningú. Però, no anirem subordinats a cap plataforma estatal.

En paral·lel a la consulta realitzada, un grup de consellers nacionals va proposar la celebració d'un Consell Nacional per al 5 de setembre, al voltant dels possibles acords que finalment es consensuaria realitzar el 12 de setembre. També un altre conseller va demanar la celebració d'un referèndum sobre la qüestió electoral. Del consens d'ambdues propostes amb l'executiva naix un referèndum que hui se sotmetrà a aprovació i que si té un resultat positiu se celebrarà durant els pròxims dies. Amb esta consulta haurem fixat una posició compartida vinculant per primera vegada en la història del BLOC.

Des de la consulta realitzada a mitjans d'agost, la posició de la CE del Bloc no sols ha estat útil per asserenar el debat sobre les possibilitats de fer coalició amb altres partits sinó i sobre tot per assegurar que les altres opcions interessades en explorar les possibilitats d'arribar a un acord han d'acceptar unes línies roges. I, efectivament, es constatable que han donant passes d'acostament. Vegem-ne uns exemples. Podemos va acordar el 26 d'agost que acceptarien una "confluència para las Generales con otras organizaciones en las nacionalidades històricas como Catalunya, Galicia, País Valenciano y Baleares", la qual cosa topava amb l'acord principal del seu referèndum consultiu: llista i nom de Podemos. Ara, però, ja admetien que serien "generosos con los nombres en la campaña". I encara més, el 31 d'agost, després d'un debat de 8 hores a Madrid, Antonio Montiel, comunicava que "serian generosos en el programa i -alerta- a la hora de hablar del grupo parlamentario propio". I encara més. El consell polític d'EUPV va aprovar el dia 7 de

setembre un esquema semblant: iniciar un procés que permeta “defender los intereses de los valencianos desde un grupo parlamentario propio”

La mesa Nacional d’Iniciativa, els nostres socis principals en Compromís, també acordava la passada setmana avançar en “una oferta electoral potent que permeta una acció política (...) des d’un grup parlamentari propi”.

Un grup parlamentari propi al Congrés i al Senat, per primera vegada en la història del País valencià. Tres grups polítics que representem més de 800.000 vots, són favorables a que els valencians i les valencianes comptem amb un grup parlamentari propi. Sense decidir encara la política d’aliances, estem influint de manera decisiva en l’agenda política del nostre País. Com en la denúncia de l’espoli fiscal. Què ha passat esta setmana? Com és possible que tots els partits, hui, defensen un millor finançament?. Un grup parlamentari propi? És possible. Com els bascos i els catalans, i ara també com el gallecs. Un somni.

He volgut fer aquesta introducció per posar en el temps la situació real dels hipotètics acords que no lleven que el BLOC haja de tindre un posicionament sobre les generals, que quan més representatiu siga millor. Obrir les decisions al conjunt de la militància legítima el resultat de qualsevol acció política i mostra la voluntat col·lectiva. Des de la informació compartida que és la que he descrit.

Estem fixant la nostra posició dins de Compromís i de cara a possibles aliances, si es produeixen i que encara estan per concretar-se. A la primera reunió de l’Executiva de Compromís de setembre, em varen encarregar la redacció d’una posició de la coalició, que amb algunes correccions és la que vos adjunte.

La convocatòria de les pròximes Eleccions Generals previstes per al 20 de desembre de 2015, marquen l’inici de la segona transició democràtica a l’Estat Espanyol. Atès l’esgotament d’un règim oligàrquic centralista, ara no són unes eleccions ordinàries més a les Corts espanyoles.

Per a la ciutadania, moviments socials, organitzacions professionals, sindicals, culturals, cíviques i polítiques són una oportunitat històrica per assegurar i aprofundir en l’Estat democràtic i social de dret. Es tracta de participar en la construcció d’un nou model d’estat d’alta qualitat democràtica que atenga els drets de la ciutadania i dels pobles, que respecte la pluralitat nacional, que celebre la diversitat en les identitats personals i que procure la igualtat social en lloc de la uniformitat.

D'una banda assistim a l'afebliment del bipartidisme i la conformació de dos grans pols allunyats de la majoria absoluta al Congrés (175 escons). D'una altra, les formes emergents de participació política, les organitzacions, els moviments socials i els partits que defensem un nou procés constituent avui ja no som marginals al País Valencià: si atenem a les darreres eleccions autonòmiques, la suma dels resultats de Compromís i altres forces polítiques, superem qualsevol dels dos partits que han estat hegemònics en el nostre País durant les darreres dècades. Per primera vegada en la història la ciutadania pot ser-ne protagonista, si disposem d'una presència efectiva i unitària del País Valencià al congrés dels diputats. El futur de l'Estat es juga ara i en bona mesura al País Valencià.

Davant aquest context històric, l'Executiva de Compromís, considera que tenim la responsabilitat històrica d'impulsar i liderar una candidatura unitària, ciutadana en cooperació amb altres forces cíviques, socials i polítiques al País Valencià. L'objectiu es ser protagonistes de la Zona transició, del canvi polític a l'Estat i fer del Grup Parlamentari Valencià al Congrés dels Diputats un instrument a favor de la transformació de l'Estat en clau de progrés i de la realitat plurinacionalitat de l'Estat.

La responsabilitat de l'Executiva de Compromís és explorar totes les vies que ens condueixen a aquest objectiu. Dit en altres paraules, és construir una gran coalició electoral valenciana que defensi al Congrés dels Diputats els principis del rescat de persones i de defensa de les capes més vulnerables de la societat que ens ha caracteritzat i que contribuïska, des d'una òptica valenciana, a un canvi de rumb de la política de l'estat que ens situe contra l'austericidi, les polítiques de la troika i ens situe en sintonia amb els pobles més castigats del sud d'Europa.

Compromís és una innovadora coalició fruit de la cooperació i la aliança estratègica entre col·lectius i partits diversos. Ara hauria de construir i liderar una plataforma unitària per situar el País Valencià en el centre del debat polític espanyol, al Congrés dels Diputats. Senzillament, per què ara és possible. Per què ara ja estem fent-ho a moltes institucions valencianes. Perquè volem. Perquè només qui somia en un país millor és capaç de fer avançar al seu poble.

Enric Morera